

[Bodil Koch.]

der var fortrolig med den amerikanske sociologiske arbejdsmetoder.

Hvad udgifterne til et sådant institut vil være, lader sig næppe sige på forhånd, men der bør i denne forbindelse ikke spares på skillingen; mange af de store summer, vi i dag ofrer på børneforsorg, ungdomsforsorg, fængselsvæsen, ville uden tvivl kunne vindes ind igen, hvis vor sociale lovgivning mere rationelt byggede på moderne videnskabs resultater.

Jeg vil derfor stærkt henstille til den højtærede socialminister at foranstalte en forberedende undersøgelse, eventuelt nedsætte et udvalg, der kan skaffe almen orientering om det her rejste spørgsmål om et socialt forskningsinstitut, og snarest forelægge dette høje ting en udarbejdet plan.

Heick: Der er fra forskellig side slået stærkt til lyd for, at der fra offentlig og privat side skal udvises øget initiativ for at få bragt den sydlige del af Nordslesvig erhvervsmæssigt på højde med det øvrige Danmark, idet den iøvrigt rige udvikling, som Sønderjylland har gennemlevet siden genforeningen, har haft et noget skævt forløb, og et sådant forløb, at den sydlige del af Sønderjylland i dag står med en langt mindre befolkningstæthed end tilsvarende områder andetsteds i landet. Jeg gjorde i et indlæg ved finanslovdebatten for et par år siden opmærksom på, at dette for en del skyldtes ængstelse ved i mellemkrigsårene at investere så tæt ved grænsen til Tyskland, der under nazistisk ledelse så højlydt gav udtryk for aggressive tilbøjeligheder og jævnlige gav udtryk for, at alle såkaldte Versaillesgrænser skulle ændres i tysk favør. Forholdene nu efter sidste krig har imidlertid totalt ændret dette billede, og vort medlemskab af De Forenede Nationer og vor stilling som en del af en Atlantblok har medført, at vi i vor praktiske politik fuldstændig kan afvikle vor traditionelle frygt for et overmægtigt Tyskland.

Men trods alt, hvad der er sket gennem årene, er der stadig noget af en enhed over landet Slesvig, og selvom vi kan glæde os over, at problemet vedrørende flygtningepobningen syd for den nuværende danske grænse nu erkendes både at være et nordisk og et europæisk problem, og at det måtte løses efter de retningslinier, som der fra dansk side er givet udtryk for, ved vi, at den nuværende tilstand ikke kan ændres fra i dag til i morgen, og vi må også gøre os klart, at det vil blive meget vanskeligt

at få forholdet retableret til bunds. Selv efter en fra dansk side set gunstig udvikling i flygtningespørgsmålet vil vi komme til at stå med en betydeligt større befolkningstæthed syd for Skelbækken end nord for, og vi må derfor ikke lukke øjnene for de folkelige konsekvenser heraf, konsekvenser, der kan komme, selvom den nationale og folkelige udvikling i Sydslesvig får de kår at virke under, som vi og den danske befolkning dernede ønsker at tilvejebringe.

Det af de sønderjyske erhvervsorganisationer nedsatte udvalg, kaldet erhvervsudvalget, har efter evne søgt at skabe interesse om det her nævnte problem, men de håndgribelige resultater til dato er små. Det er dog glædeligt, at statens jordlovsudvalg viser så stor forståelse i sagen, og det er også glædeligt, at der netop i disse år oprettes en række nye hjem og virksomheder på så produktionsikker en basis som muligt. Der er grund til at vente, at den aktivitet, som her udfoldes fra jordlovsudvalgets side, vil trække en række andre, måske mindre industrier og forretningsvirksomheder efter sig; den vil i hvert tilfælde give bestående virksomheder øgede muligheder, og det er så kun at håbe på, at vi får tid til at afvente en udvikling denne vej fremover.

En udvikling i den ønskede retning er imidlertid i gang, og på baggrund heraf må man med nogen ængstelse se på den politik, som statsbanerne øjensynligt ønsker at føre i Sønderjylland. Jeg tænker her på ønsker om overgang for persontrafikken fra jernbanebefordring til rutebilbefordring. Det er muligt, at en delvis omlægning af persontrafikken til rutebiler i den vestlige og sydlige del af landsdelen rent øjeblikkeligt vil betyde en fordel for det rejsende publikum, samtidig med at den kan nedsætte statsbanernes underskud, og det er således muligt, at de påtænkte ændringer ikke alene er dikteret af banernes ulykkelige kærlighed til landevejstrafikken; men de overvejelser, der ligger til grund for de af statsbanerne ønskede omlægnings, refererer sig sandsynligvis udelukkende til omstændighederne, som de har været indtil i dag, og der er ikke taget hensyn til den udvikling, som må og skal komme. Jeg vil gøre den højtærede trafikminister opmærksom på, at når persontrafikken er så ringe med banen fra Esbjerg-Bramminge til Tønder, er statsbanerne selv ikke uden skyld heri. Banestrækningen har i mange år været urimeligt dårligt udstyret med materiel, og der bydes den dag i dag de rejsende skramlende vogne fra banernes barndom, som sandsynligvis er udrangeret